

БЪЛГАРСКА ПЪСЕНЬ

На Ив. Радославовъ

Вѣйте, вѣтрове пустинни,
 Вѣйте, горди вѣтрове!
 Пѣйте пѣснитѣ старинни
 Надъ безрадостни долини,
 Къмъ смрачени върхове!

Вѣйте, вѣтрове, приспете
 Стража вѣчнобуденъ — Шарь!
 На чадата си завета
 Въ блѣсъка на три морета
 Да съзре, на сънь макаръ.

Съ викъ изъ мрачнитѣ подножия
 Разтръгнете нощенъ сводъ,
 Съ речъ едничка само: Боже!
 Изплачете, що не може
 Да изплаче цѣлъ народъ.

Горка горестъ погребете!
 Да разтърси лъвъ глава!
 На бащитѣ грѣховеѣ
 Съ гнѣвъ да спомнятъ синоветѣ
 Взяни въ звезднитѣ слова.

Вѣйте съ ярость непрестанна
 Разведрете родна висъ!
 Цѣлъ народъ ридай: Осанна!
 Разгадайте въ пѣсень бранна
 Вдъхновенна звездопись!